

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Sundheds- og Ældreudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 25. april 2017
Kontor: Databeskyttelseskontoret
Sagsbeh: André Dybdal Pape
Sagsnr.: 2017-0032/37-0034
Dok.: 2275257

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 737 (Alm. del), som Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har stillet til justitsministeren den 3. april 2017.

Søren Pape Poulsen

/

Jakob Lundsager

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 737 (Alm. del) fra Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg:

”Ministeren bedes oplyse, hvad Datatilsynets overordnede forpligtigelser er i forhold til tilsyn med myndigheders behandling af personfølsomme oplysninger.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Datatilsynet, der har oplyst følgende:

”Datatilsynet fører tilsyn med enhver behandling, der omfattes af persondataloven, idet Domstolsstyrelsen dog fører tilsyn med behandling af oplysninger, der foretages for domstolene, jf. persondatalovens § 55, stk. 4. Det følger endvidere af persondatalovens § 56, at Datatilsynet udøver sine funktioner i fuld uafhængighed.

Persondataloven gælder både for private virksomheder, foreninger og organisationer og for alle offentlige myndigheder.

Persondataloven gælder som hovedregel for al elektronisk behandling af personoplysninger. Endvidere gælder loven for manuel behandling af personoplysninger, som er indeholdt i et register.

Persondataloven opdeler personoplysninger i tre typer: Følsomme oplysninger, oplysninger om andre rent private forhold og almindelige ikke-følsomme oplysninger.

Opdelingen findes, fordi der gælder forskellige betingelser og procedurer for behandling af personoplysninger afhængigt af oplysningernes følsomhed.

Følsomme oplysninger om menneskers rent private forhold. Det drejer sig om oplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssige tilhørsforhold og oplysninger om helbredsforhold og seksuelle forhold.

Andre typer af oplysninger om rent private forhold anses også for at være følsomme. Det drejer sig om oplysninger om strafbare forhold,

væsentlige sociale problemer og lignende følsomme privatoplysninger, f.eks. om interne familieforhold.

De oplysninger, der ikke vedrører rent private forhold, kan kaldes almindelige personoplysninger. Almindelige personoplysninger kan f.eks. være identifikationsoplysninger, oplysninger om økonomiske forhold, kundeforhold eller andre lignende ikke-følsomme oplysninger.

Datatilsynet påser af egen drift eller efter klage fra en registreret, at behandlingen finder sted i overensstemmelse med persondataloven og regler udstedt i medfør af loven, jf. persondatalovens § 58, stk. 1. Som led i denne tilsynsvirksomhed kan Datatilsynet tage sager op af egen drift, hvis tilsynet finder anledning dertil.

Datatilsynet opererer overordnet med to typer af tilsyn: *Planlagte tilsyn*, der iværksættes som led i Datatilsynets årlige tilsynsplanlægning, og *ad hoc tilsyn*, der iværksættes som følge af konkrete hændelser mv.

Datatilsynet kan efter persondatalovens § 62, stk. 1, kræve enhver oplysning, der er af betydning for dets virksomhed, herunder til afgørelse af, om et forhold falder ind under lovens bestemmelser.

I forhold til behandlinger, som foretages for den offentlige forvaltning, har Datatilsynets personale efter lovens § 62, stk. 2, til enhver tid adgang til alle lokaler, hvorfra behandlinger administreres, eller oplysninger kan benyttes, samt til lokaler, hvor oplysninger eller de tekniske hjælpemidler opbevares eller anvendes. Tilsynet skal forevise behørig legitimation, men der kræves ikke retskendelse. Det fremgår af persondatalovens forarbejder, at det er forudsat, at tilsynet har mulighed for selv at gøre sig bekendt med oplysningerne efter at have fået adgang til lokaler, hvorfra der er adgang til disse.

Datatilsynet har mulighed for at gennemføre uanmeldte tilsynsbesøg. I praksis varsles tilsynsbesøgene som regel nogle uger i forvejen, da det er vigtigt, at de relevante medarbejdere hos den dataansvarlige kan være til stede. Datatilsynet opfatter ikke kun tilsynsbesøgene som en kontrolforanstaltning, men lægger også stor vægt på at komme i dialog med de dataansvarlige. Tilsynets repræsentanter informerer og vejleder om lovens regler og Datatilsynets praksis.

Hvis Datatilsynet i forbindelse med et tilsynsbesøg eller på anden vis må konstatere, at en myndighed har overtrådt persondataloven, og der er tale om overtrædelser af en vis alvor, udtaler tilsynet kritik over for myndigheden.

Datatilsynets kompetence i forhold til tilsynsbesøg hos private virksomheder er i lovens § 62, stk. 3 og 4, begrænset til de typer af behandlinger, der er omfattet af tilladelseskravet i lovens § 50 samt til edb-servicevirksomheder omfattet af anmeldelsespligten i lovens § 53.

Over for private virksomheder mv. har tilsynet mulighed for at give påbud og forbud med henblik på overholdelse af loven og kan i yderste konsekvens skride til politianmeldelse.

Datatilsynet benytter sig både af *tilsynsbesøg* – dvs. adgangen til kontrol på stedet hos de dataansvarlige i medfør af lovens § 62, stk. 2-4, og *oplysningsindsamling* – altså muligheden for at stille spørgsmål med hjemmel i persondatalovens § 62, stk. 1.

De nævnte værktøjer kan anvendes både ved planlagte tilsyn og ved ad hoc tilsyn. Hidtil er egentlige tilsynsbesøg mest anvendt ved planlagte tilsyn og kun undtagelsesvist i forbindelse med ad hoc tilsyn. Et eksempel på det sidste er imidlertid tilsynsbesøget på Rigshospitalet som led i Datatilsynets afklaring af den såkaldte Se og Hør-sag.

Tilsynet kan f.eks. bruge oplysningsindsamling til en målrettet indsats over for dataansvarlige i offentlig eller privat sektor vedrørende en eller flere specifikke problemstillinger. Datatilsynet vil i den forbindelse kunne fortage tilsyn afholdt via besvarelse af spørgeskemaer, hvor dette er hensigtsmæssigt. Tilsynet benytter adgangen til oplysningsindsamling over for alle slags dataansvarlige, også de kategorier af virksomheder, hvor tilsynet ikke kan komme på tilsynsbesøg.

Datatilsynet er en del af den offentlige forvaltning og er dermed i forbindelse med sin virksomhed omfattet af den regulering, der gælder for forvaltningsmyndigheder. Det vil bl.a. sige offentlighedsloven, forvaltningsloven og retssikkerhedsloven. Datatilsynet er endvi-

dere omfattet af Folketingets Ombudsmands kompetence, jf. lov om Folketingets Ombudsmand, § 7, stk. 1.”